

hogy azoktól teljességesen el nem nyomattott; de sötinkább tufakodott a' pokolnak hatalmával, és azt maga alá hódoltatta 's elrötotta.

T. Innen veszfük efünkbe, mit különböz a' lelki-isméretnek törődése, melyet elfenyvedett, attól a' gyötrelentől, melyet gyötrettetnek a' bünösök, kiket a' megbaragutt Istennek keze nyom és üldöz. Mert a' mi a' Christusban ideig-való volt, azokban öpökké-való: és a' mi a' Christusnak csak-éintén fulánk helyett volt az ő sértésére, azokban halálus kard az ő fivének megsebesítésére; hogy így álljak.

G. Ugy vagyon; mert ámbár ily ézorongatófokkal vétetett légyenis környül az Isten Fia; mindazáltal nem éünt volt meg az Atyában reménleni. De az Istennek itéleti éerint elkárhozott bünösök kétségbe efnek, zúgolódnak ő ellene, és nyilván-való kárökodásra fokadnak-ki.

T. Imét kihozhattuk-e, mitsoda gyümölsöt vehetnek efebbe a' bivek a' Christus halálából?

G. Igen-is. Legelsöben pedig látjuk, hogy a' Christus halála olly áldozat, melyel a' mi büneinket Isten előtt eltörölte: és így az Istennek haragját megengéztelvén, minket ő véle kegyelembe hozott. Másodéor, hogy az ő vére olly mosódás, melyel a' mi lelkeink minden rútságokból megmosartatnak. Utóléor: hogy a' mi büneinknek emekezete eltöröletett, hogy soha Isten eleibe ne mennyenek: és így bémázoltatott és eltöröletett az a' kézírás, melly alatt tartatunk vala mint bünösök vagy büntetésre kötelesek.

T. Több

T. Több hasznunk nintsen-e minékünk imét?

G. Igen-is vagyon. Mert mivelhogy mi a' Christusnak igaz tagjai vagyunk; tehát az ő jó-téteményéből a' mi ő emberünk megfészített: a' bün nek teste töröletett; hogy többé ne uralkodgyanak mi bennünk a' megveztett testnek kívánsági.

T. Menny odább a' többiben.

G. Következik ez: Harmad napon hallottai-ból feltámadott. Mellyel a' bünön és halálon magár gyözedelmefnek lenni megmutatta. Mert az ő feltámadásával a' halált elnyelre; az ördögnek köteleit elzaggatta, és minden ő hatalmát semmivé törte.

T. Hány-féle gyümöls fázmazik mi reánk ez ő Feltámadásából?

G. Három-féle. Mert az által minékünk igazság éereztetett: és a' mi jóvendöbéli halhatatlanságunknak bizonyos záloga: és már most az ő erejével az életnek újságára támasztatunk-fel; hogy tisztán és ézentül élvén az Isten akaratyának engedelmeskedgyünk. Róm. 4: 25. és 6: 4. 1 Kór. 15: 22.

T. Mennyünk a' többire.

G. Felméne mennyégre.

T. De úgy ment-e fel a' mennybe, hogy többé ne legyen e' földön?

G. Ugy vagyon. Mert minékutánna mind azokat elvégezte, mellyeket az Atya ő reá bízott vala, és a' mellyek a' mi idvétségünkre tartozzanak; nem éülkég volt, hogy tovább e' földön járjon.

T. Mi-

T. *Mitsoda jót vétefe az ö Mennybe felmeneteliből?*

G. Kettő ennek az ö gyümöltse. Előzőr: mert a' minthogy a' Christus a' mi képünkben ment-bé mennybe, miképen hogy mi érettünk állott-is le a' földre; úgy annak ajtaját minékünk nyitotta-meg: úgy hogy immár nyitva vagyon minékünk annak ajtaja, melly a' mi bűneink miá ezöltt bézárolva vala. Másodkor: mert az Isten előtt mi érettünk úgy jelent-meg, mint Közbenjáró és Szóelőlv.

T. *A' Christus a' mennyébe felmenvén, úgy távozott-é el mi tőlünk, hogy immár semmiképen nintsen többé mivelünk?*

G. Nem úgy. Mert másképen ment-fel a' mennyébe, igérvén hogy mivelünk lézen világ végezetig. *Mát. 28: 7. 20.*

T. *Hogy pedig mivelünk lakik, az ö testének jelen-voltáról kell-é értenünk?*

G. Nem úgy; mert más az ö testének tekinteti, melly a' mennybe felvitetett; más erejének-is oka, melly mindenüvé kitélefedt és kiterjedett. *Luk. 24: 7. 51. Tsel. 1: 11.*

T. *Mitsoda értelemmel mondod, hogy az Atyának jobb karjára ült?*

G. Ezek a' befédek azt tézik, hogy az Atya önékie adta a' mennynek és a' földnek birodalmát; hogy ö mindenekeket igazgasson. *Mát. 28: 7. 18.*

T. Mit

T. *Mit téjen az Isten Jobb-karja? és mit jelent az Ülés-is?*

G. A' Fejedelmektől vétetett hasonlatosság, a' kik jobb-kezek felől szokták ültetni azokat, kikre az ömagok dolgokat bízzák.

T. *Nem egyebet értefe tehat ezen, hanem csak azt a' mit Sz. Pál mond: hogy, a' Christus az An. aszenteg. háznak Fejévé tetetett, és minden Fejedelemségeknek felette felemeltetett, nevet nyert, melly minden név felett való név? Ef. 1: 7. 22. Filip. 2: 7. 9.*

G. Ugy vagyon.

T. *Mennyünk-által másokra.*

G. Onnan lézen eljövendő itélni cleveneket és hótrakat. Melly befédnek ez értelmé: hogy olly nyilvánóságoson jö-el a' mennyégből e' világnak megitélésére; mint sokaktól láttott mennyébe felmenni. *Tsel. 1: 7. 11.*

T. *Holott az itéletnek napja nem lézen előbb, hanem e' világnak végén; hogy mondot tehat, hogy akkor némellyek az emberek között élnek: bolott elvégeztetett dolog, hogy mindenek egyjfer meghallyanak.*

Sid. 9: 7. 27.

G. E' kérdéft megfejtí Szent Pál, midön azt mondgya, hogy azok a' kik elevenen fennmaradnak, hirtelenféggel-való elváltozással megújittatnak; hogy eltöröltetvén a' testnek romlottsága, romolhatatlanságot öltözzenek-fel. *1 Kór. 15: 50. 1 Theff. 4: 7. 17.*

T. *Te azért e' változást úgy érteed, hogy halál gyanánt lézen azoknak; tudmilik az*

első

első terméketnek eltörölterése lépén, és más új terméketnek kezdete?

G. En úgy értem.

T. A' mi lelkünk-isméreti véfen-é magának valami örömet innét, hogy a' Christus e' világnak ítélő Birága lépén egyfer?

G. Véfen bizonyára, még pedig kiváltképen-való örömet. Mert minden bizonytal tudgyuk, hogy tsak egyedül a' mi idvességünkre jö-el.

T. Nem illik tehát mi hozzánk, hogy ettől az itélettől féllünk, hogy irtózást és ifonyodást ferezzen mi bennünk?

G. Nem bizonyára: mert egyedül tsak annak az Itélő bírónak féki eleibe állunk, a' ki a' mi Szóólónk, és a' ki minket az ő hűsége és óltalma alá vött.

T. Szállunk-le már a' Harmadik Réfve.

G. Az vagyon a' Szent Lélek Istenben való hitről.

T. Mit bafnál ez minékünk?

G. Ez erre tzeloz, hogy megtudgyuk, hogy az Isten a' miként minket az ő Fia által megváltott és megtartott; úgy a' Szent Lélek által minket részefekké téfen ebben a' váltságban és idvességben.

T. Mimódon?

G. A' miképen-hogy megtrítattásunk vagyon a' Christus véreben; úgy fűkféges dollog, hogy azzal a' mi lelkünk-isméreti meghintettség, e' végre, hogy megmosattattalék. 1 Pé. 1: 2. 1 Ján. 1: 7.

T. Ez

T. Ez világosabb magyarázat nélkül fűkölködik.

G. Azt értem, hogy az Istennek Lelke, midön a' mi éiveinkben lakik, azt tselekezi, hogy a' Christus erejét érezzük. Róm. 8: 11. Mert a' Christusnak jóteteményét hogy elménkel megfoghassuk, az a' Szent Léleknek világosításából lépén; az ő jovallásából lépén pedig, hogy a' mi éiveink megpetséltéffenek. Ef. 1: 13. Továbbá, tsak ő egyedül ad helyet azoknak mi bennünk. Ujja-fül minket: és azt tselekezi, hogy új teremert állatok légyünk. Anaakfelette, a' melly ajándékok adatnak minékünk a' Christusban, mind azokat a' Szent Lélek erejéből véllük-el.

T. Mennyünk tovább.

G. Következik a' Negyedik Réf, a' mellyben vallyuk, hogy hízzük a' közönféges Anyaentegyházat.

T. Mitsoda az Anyaentegyház?

G. A' híveknek teste és tárlasága, kiket Isten az örök életre eleve elrendelt.

T. Ez a' Réf fűkféges-é minékünk az elbívésre?

G. Igen-is; ha azt nem akarjuk tselekedni, hogy a' Christus halála hijába-való legyen; és mind azok semmire-valók, valamellyek eddig kijelenttének. Mert mindeneknek ez amaz egy gyümöltse, hogy Anyaentegyház legyen.

B

T. Ugy

T. Ugy érted tehát ezt, hogy az idvétségnek okáról fölöttál eddig, és annak fundámento-mát mutattad-meg, midön azt magyaráz-nád-meg, hogy a' Christus érdeméért és efe-dezéseért vétettünk mi Istentől az ő-maga ferelembe: és ez a' kegyelem a' Léleknek erejével erősítettik-meg mi bennünk. Mostan pedig mid-ezeknek gyümölsét magyarázód-meg; hogy annál bizonyosabban tessék-ki a' dologból a' hit?

G. Ugy vagyon.

T. Az Anyaistentegyházat mitsoda értelem-ben mondod fentnek?

G. Mert a' kiket elválaftott az Isten, azo-kat megigazította, Róm. 8: 30. a' fentségre és az életnek ártatlanságára megújította, hogy az övéiben tündököllyék az ő ditsősége. Es ez az, a' mit Szent Pál akar, midön azt tanít-tya, hogy a' Christus a' melly Anyaistentegyházat megváltott, tehát megfentelték, hogy ditsőséges és minden motsoktól tiszta legyen. Ef. 5: 25.

T. Mire való ez a' szó: Közönséges?

G. Ezzel arra tanítottunk, hogy a' mint-hogy egy minden hiveknek az ő fejek; úgy fülkés dolog, hogy mindenek egy testté legyenek, hogy csak egy legyen az egész vi-lágon elterjedett Anyaistentegyház, s nem több. Ef. 4: 15. 1 Kór. 12: 12.

T. Mit tészen a' Szenteknek egyessége, melly mindjáraft ennek utánna tétetik?

G. An-

G. Annak az egyfégnek világosabban való kirajzolására tétetett ez ide, melly az Anya-istentegyháznak tagjai között vagyon. Egy-éfersmind azt-is jelenti, hogy valaminémü jótéteményeket nyújt az Isten az Anyaistentegyháznak, azok mindeneknek közönséges javokra tartoznak; holott mindeneknek egy-más között egyessége vagyon.

T. Tökéletes-e már az a' fentség, mellyet az Anyaistentegyháznak tulajdonítak?

G. Még nem, valamíg e' világon vitéz-kedik és hartzol az Anyaistentegyház. Mert mindenkoron erőtelenségekkel vagyon kör-nyül-vétetve: és a' véteknek maradványitól főha tellyességgel meg nem tisztítatik, míg-len az ő Fejéhez a' Christushoz, a' kitől meg-fenteltek, egészen nem ragazkodik.

T. Megtudhatni's ismérhetni-e másképen ezt az Anyaistentegyházat; avagy csak akkor, mikor azt hittel hiszük?

G. Vagyon ugyan látható Anyaistentegyház-is, mellyet minékünk bizonyos jegyekkel és jelekkel leirt Isten; de itt tulajdonképen azoknak gyülekezetekről vagyon emlékezet, kiket az ő titkos elválaftásával fogadott fiakká az idvésségre. Az pedig szemmel nem látta-tik mindenkor, sem jegyekből meg nem íf-mértetik.

T. Mitsoda következik ez után?

G. Hiszem a' bünöknek botsánattyát.

B 2

T. Mi